

הכנר ודים / ריאיון לאופוס גלזמן

05.09.2014

הכנר הישראלי ודים גלזמן, צילום: Marco Borghese

כשהוא מתכוון לקונצרט החשוב עם הפילהרמונית של ברלין, מספר הכנר הישראלי מה גרם לו לשוב ולנגן את המוזיקה של באך בפומבי לאחר שנים של התנזרות

הרחק מישראל, מטפח היום הכנר **ודים גלזמן** קריירה זוהרת, אולי אפילו הזוהרת מכולן בקרב הכנרים הישראלים בני דורו. קונצרטים עם תזמורות כגון הסימפונית של שיקגו, תזמורת פילדלפיה והפילהרמונית הלונדונית הם עניין שבשגרה בשבילו. השנה יוסיף לרשימה זו גם קונצרטים עם תזמורת קליבלנד והפילהרמונית של ברלין, שם הוא ינגן את Digital Concert Hall. [-עולם ב-] <http://www.digitalconcerthall.com/en/concert/20326/sokhiev-gluzman-lyadov-prokofiev-shostakovich>

[

הוא מנגן בשנים האחרונות על כינור סטראדיוורי משנת 1690 המכונה "Ex-Auer" שהיה שייך

בעבר לכנר והפדגוג האגדי לאופולד אאואר, מורם של יאשה חפץ ומישה אלמן: "יצירות רבות של צ'ייקובסקי נוגנו על הכלי בנוכחותו של המלחין, כולל השישייה 'זכרונות מפירנצה', שהוקדשה ללאופולד אאואר", מספר גלזמן. "גם את הבכורה של הקונצ'רטו לכינור של גלזנוב ניגנו על הכינור הזה. צ'ייקובסקי עצמו תיכנן שאאואר ינגן את הבכורה של הקונצ'רטו המפורסם שלו לכינור, אך פרץ ביניהם ריב בעקבות קביעתו של אאואר שפסאז'ים רבים בקונצ'רטו 'כתובים בצורה בלתי-כנרית', וצ'ייקובסקי הקדיש בסופו של דבר את הקונצ'רטו לכנר יוסף ברודסקי. אאואר כן ניגן את הקונצ'רטו בנוכחות המלחין בשלב מאוחר יותר, אך העובדה הלא-פחות חשובה היא שדווקא תלמידיו המפורסמים של אאואר - יאשה חפץ, מישה אלמן ואפרם צימבליסט, הם אלה שעשו את הקונצ'רטו לאחת היצירות הפופולאריות ביותר שאנחנו מכירים היום".

צפו בגלזמן מנגן קטע קצר מתוך הקונצ'רטו של צ'ייקובסקי, על כינורו של לאופולד אאואר:

ישנם אינספור סיפורים על מורתך המיתולוגית מג'וליארד - דורותי דיליי (שהייתה גם מורתם של יצחק פרלמן וגיל שחם). עד כמה היא הייתה גורם חשוב בחייך?

"הכל נכון, היא הייתה מורה פנטסטית. כשהגעתי לג'וליארד כבר הייתי בתחילת הקריירה שלי. אני חושב שגם אני וגם היא הבנו שגם אם באותו הזמן חסר אספקט טכני מסויים, זה לא היה הדבר הכי חשוב. מה שהיה חשוב באותו זמן היה לבנות אותי לקריירה הזאת. היה לה ניסיון ענק שהרחיב את האופקים גם בדברים שאולי לא מדברים עליהם כ"כ בדרך כלל, לדוגמא: מה ואיך אומרים למנצח אם אתה רוצה לעשות משהו מסויים בדרך שלך?"

גלזמן בולט אפילו בקרב סולני הכינור כיום, בזמן שהוא מקדיש לנגינת מוזיקה בת-זמננו. מלחינים נודעים מרבים להקדיש לו מיצירותיהם, והוא עתיד לבצע בפסטיבל ה"פרומס" הקרוב קונצ'רטו לכינור, מקהלה ותזמורת אשר מוקדש לו ע"י המלחינה לרה אאוארבאך ונכתב בימים אלה.

ידוע שהקונצ'רטו לכינור של גוביידולינה המכונה

"אופרטורים" היא אחת היצירות היקרות ביותר לליבך. מדוע?

כשהתחלתי לעבוד על ה"אופרטורים]

" [https://www.youtube.com/watch?v=kIFtn_ILpuo] של גוביידולינה, נסעתי לבקר אותה בביתה שלי המבורג. ישבתי כל היום בבית שלה, ועבדנו יחד על היצירה, שהוקדשה במקור לכנר גדעון קרמר. זאת הייתה תקופה מאוד מאוד מיוחדת בשבילי. אני התאהבתי בגוביידולינה, התאהבתי ביצירה ובפעם הראשונה בחיי, לאחר שניגנתי את היצירה, פתאום הבנתי שעכשיו, לאחר שנים בהם נמנעתי לעשות זאת בפומבי, עליי לנגן את יצירות הסולו של באך לכינור. עד אז אמנע עבדתי על היצירות, אבל הבנתי בשלב מסוים שאני לא רוצה לנגן אותן על הבמה. לא הרגשתי שאני מספיק מוכן או שיש לי משהו להגיד. ולאחר היצירה הזאת, שמשתמשת בנושא מפורסם מאוד של באך - משהו קרה! היום אני אני מנגן ומקליט המון באך. אני תמיד מאמין ש'אי אפשר באמת ללכת אחורה אם לא הולכים קדימה'."

מנהלי תזמורות כיום מפחדים לכלול מוזיקה בת-זמננו בקונצרטים מחשש שזה ישפיע על המכירות. האם גם אתה מרגיש כך?

"בוודאי, אבל בזמנו היה קשה למכור גם קונצ'רטו של בטהובן, בזמן שלמכור קונצ'רטו של סאליירי היה קל. זה תמיד קשה עם מוזיקה ואמנות מודרנית. המטרה שלנו כאמנים היא לנסות עוד ועוד, עד שהאוזן של הקהל מתרגלת לשפה החדשה. בוודאי שאם ניקח תזמורת עם קהל שאוזנו לא רגילה למוזיקה מודרנית, והמנהל המוזיקלי יודיע לפתע שחצי מהתוכניות שלהם יכללו מוזיקה מודרנית - זה לא יעבוד והקהל יברח. לעומת זאת, אפשר להכניס לתוכנייה מדי פעם יצירות בנות זמננו שהן יותר פשוטות להבנה, ולאט לאט לבנות את הטעם של הקהל. ה"אופרטורים" היא דוגמא מצויינת לכך, הפופולאריות של היצירה הזאת גדלה מאוד בשנים האחרונות.

בנוסף לנגינתו את הרפרטואר הפופולארי והעכשווי, הוא פעיל מאוד בתחום המוזיקה הקאמרית, אך לא אוהב להגביל את עצמו לנישה מסויימת: "כן, המון תחומים מעניינים אותי ואני עושה את זה ואיכשהו מנסה לבנות את הקריירה סביב זה. מאוד חשוב לי שיהיה על הצלחת שלי גם זה וגם זה, אחרת לא ארגיש חופשי."

”קח כנר כמו גדעון קרמר למשל: גדעון זה מישהו שנותר לי דוגמא כיצד אמן צריך להתנהל במאה ה-21. הוא כבר לא אדם צעיר, אבל יש לו תיאבון לדעת, יש לו תיאבון להבין עוד משהו חדש.”